

મહા મુને શાહે ફરદુન.

બીજી આપવી.

—

મારો એવો કર્યો કમન
મને તો આને બેઠાણ કરોની.

—

મને કરનાર

દી. મે. કરોની.

—

હું મને મને :

મારો એવો કર્યો કમન
હું મને તો આને બેઠાણ કરોની.

—

મને કરનાર
મારો એવો કર્યો કમન.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૧૧૪૮

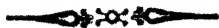
વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ બેળદેવેડું ને ૨૧૧૯ દેવેડું

વિષય ૫૮૪૫૪ : ૪૪૮

અફસુને શાહે ફરેદુન.

બીજી આવૃત્તી.

પ્રારસી ચોપડી પરથી લખનાર

અસપંદીઆર ખોદાદાદ ઇરાંની.

પ્રગટ કરનાર

દી. મે. ઇરાંની.

મુખ્ય મથે :

ચંદનવાડી નંબર ૧૪૧ વાળાં ઘરમાં
મુખ્ય વર્તમાન પ્રેસમાં છાપ્યું.

સને ૧૯૦૪.

ચળદેજરદી સને ૧૨૭૪.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૧૪૮

અ ક શુ ને શા હ ફ રે દુ ન ના
ભણતર વીશેનો ખુલાસો.

જાણુવું જે નીચલું ભણતર અસલ-
વારેથી ધરાન મધે અને મુ'ખઈમાં યાતો
ખીજાં કોઈ પણ શહેરમાં જ્યાં ધરાની
જરથોસ્તીઓની વસ્તી હોય છે, ત્યાં
તેવો પોતાનાં મોખેદા પાસે ભણાવે છે.
એ ભણતર અસલના વખતમાં શાહ
ફરેદુનના વખતથી ભણાવવાનો રીવાજ
ચાલતો આવ્યો છે, અને હાલ પણ
શામળા ધરાનીઓ પોતાના દસ્તુરો માર

ફેરે ભણાવે છે. એ ભણતર શકત જે
 કોઈ બીમાર પડે છે તેનેજ મારે ભણા-
 વવામાં આવે છે. બીમાર માણસની
 આગળ દસ્તુર અશર્યાનીયામાં આતશ
 મુકી, ખુમચામાં મુખડ, લોખાન અને
 ચોખા મુકી તે બીમાર પાસે બેસી એ
 ભણતર ભણે છે. તે વેલા મુખડ લોખાન
 આતશપર ખુશબો દાખલ મુકી પોતાનું
 ભણતર દસ્તુર શરૂ કરે છે. ભણતર શરૂ
 કરવા આગમજ દસ્તુર એક કપડાંના
 છંડા પોતાની પાસે રાખી બીજા છંડા
 બીમારના હાથમાં રાખે છે. ભણતાં
 ભણતાં એ ભણતરમાં જે જે ઉકાણું
 મૂકેનામે ઇજેદ બે ફારમાને ઇજેદ, બે

નોમં ની ફારેદુને ગોવ દાયા ” કલામ
 આવે છે, તે તે ઠેકાણે તે ત્રણવાર પઠ-
 વામાં આવે છે. એ ત્રણ વખત પઠ્યા
 પછી દસતુર ખુમચામાંથી થોડા ચાખ્યા
 લઈ તે બીમારપર ટુંક મારી છોડે છે.
 એ મીશાલે પોતાનું ભણતર નિયત
 પુરું કરે છે.

જાણ્યું જે બીમાર આગળ ઉપલું
 ભણતર દસતુર પોતાનાં ખરાં અંતકર-
 લ્યથી, સાફ દીલે અને આજીઆજીના
 સંજોગો દયાનમાં નહીં લેતાં, નચીંત-
 પણે ભણે તો બેશક તે બીમાર તે પાક
 પરવરદગારની મેહર અને બક્ષેશથી
 પોતાનાં બીછાણાંપર થી શાળે થઈ ઉઠ્યા
 વગર રહેતો નથી.

અનામે ફાદાર અફસુને શાહે ફરેદુન.

હરકોઈ ખીમાર આદમીની આગલ
પઢવાનું—જમના હાથનો અંગોથો
પકડીને અરદીખેહશત આગલ પઢવું.

અફસુને શુમારે વાને અરદી-
ખેહશત ખાનદાન હરકશ ખીમાર
શવદ અંનગુશતે શશત રાસત
ગોશ્તન વાજ અરદીખેહશત
ગેરશ્તન ઈન અફસુન કે ન વેશતે
શે ખાર ખાંનદન.

(ત્રણ વેલા પઢવાની આએ દુવા.)

બનામે ઈઅનજદે અખશાધનદે
 અખશા ઇઅનજગર મેહુરખાન.
 મસ વ વહે શ્રીરૂઝગરખાદ. મીનોહ
 અરદીખેહશત ખોલંદ વ આદર
 વ સરસ વરજ વરહે રામ ઇઅનજદ
 અશોહ વરજાવંદ હમાવંદ શ્રીરૂઝ-
 ગર ખશનુથરાય અહોરોમજદાહ
 અશમ વોહી (૩)

ફરવરાને (જે ગેહ હોય તે પઠે)
 ફરસસ તઈહય અશહે વહેશતહે
 સરીશતહે હરીઅમનુ હરી હહે
 સીરહે મજદદાતહે શુક્રઈઆહ
 વંધોહીઆહ. વોઆરુદુથરીઆહે.
 મજદદાતીહાહ. અશોનીઆહ.
 ખશનુથર ઈઅસનાહય. વહમા-

હવે. ખસતુથસહવ. પ્રસસતધ-
 હવે. ઈઅથા અહી વેરીઉ જુતા
 પ્રામી મરીતી. અથા રતુસ.
 અશાદચીદ હવે પ્રા અશવ
 વીદવાહ મરીતી. અહધઆરે
 અરદીખેહિશત અમશાશપંદ. અહ
 ઈઆરે દાદાર હોરમજદ. અહધ-
 આરે અહમન અમશાશપંદ.
 અહધઆરે અરદીખેહિશત અમ-
 શાશપંદ. અહધઆરે શેહરીવર
 અમશાશપંદ. અહધઆરે શપન-
 દારમદ અમશાશપંદ. અહધઆરે
 ખોરદાદ અમશાશપંદ. અહધ-
 આરે અમરદાદ અમશાશપંદ.

બહુધઆરે જે બે આદર દાદાર
 હોરમજદ બહુધઆરે આદર
 ઇજદ. બહુધઆરે આંખાંન આખ
 અરદવીશુર. બહુધઆરે પોરશીદ
 અમરગ. બહુધઆરે માહાબોખ-
 તાર. બહુધઆરે નશતર વરાદ
 વ બહુધઆરે ઝુશરંગ. બહુધ-
 આરે જે બે મેહર દાદાર. બહુધ-
 આરે મેહર ઇઅજદ. બહુધઆરે
 શરૂસે અશો. બહુધઆરે રશને
 રાસત. બહુધઆરે પ્રેરોવહર
 બહુધઆરે વરહિ રામ ઇયજદ.
 બહુધઆરે રામસન ખાફન.
 બહુધઆરે બાદ વ બહુધઆરે

દે ખે દીન. ખ હુધઆરે દીને ખેહ
 માઝદીયસનાન. ખ હુધઆરે આર
 શવંઝ. વ અફળુની. ખ હુધઆરે
 આશતાદ પ્રાજદાદ. ખ હુધઆરે
 આશમાન બુલંદ જીવાદ. ખ હુધ
 આરે જમીઆદ. વેહ. ખ હુધ
 આરે માથરે શપનદે અરો. ખ
 હુધઆરે અનંરામ અનગર
 રોશન. રોશન ગાહે ખોદા બશનમ.
 ખ હુધઆરે હોરમઝદ અવા
 ગાહા. શેદવીશપેશમ બશતમ. ખ
 હુધઆરે વહમનો માહ ગુશ રામ
 બશતમ. ખ હુધઆરે શેહરીવરો
 ખીરો મેહર આશમાન અનરામ

(૧૨)

અશતમ ય હૃદ્યારે શક્તદારમદ
 આખાને દીને અરે માથે
 શયજ્ઞ અશતમ. ય હૃદ્યારે
 ખોરદાદ ય તશતર આદ પ્રવર
 દીન અશતમ. ય હૃદ્યારે અમર
 દાદ રશન આશતાદ. જમીઆદ
 અશતમ. ય હૃદ્યારે ગાહે હાવન-
 ર્પીથવન-ઓજરન-હવશરીથરમ
 આશહેન ગાહ. અશતમ ય હૃદ્ય
 આરે ગાહ ગાહમખાર મેદીઆ
 જરમ ગાહા. મેદીયોરમ ગાહા.
 પેતેરમ ગાહા અર્ધઆશરમ ગાહા
 મેદીઅ અરમ ગાહા. અમશયશ
 મેદીયમ ગાહા. અશતમ ય હૃદ્ય

આરે ગાહિ પ્રવરદેગાન મનજહિ
 વ શપંતમાન જરાથાસ્ત. આહુનુ
 વદ ગાહા. આશતવદ ગાહા.
 શપંતોમદ ગાહા. વાહુ ખશથર ગા
 હા વહિસ્તો ઇયસ્ત ગાહા. અસ્તમ
 અ હિઘઆરે કેશવર અરજશવ.
 પ્રહ. વદ અપ્રશવીદહ. દ્રશ
 વાહર. અરેશનુ વાહરે જરશનુ-
 ઇલ કેશવર આહુનીરશ. વ યુમી
 ખશતમ. અ હિઘઆરે આદર
 ખરોહ. આદર ગોશશપ આદર
 યુરજીલ મેહર. અવારીન હમા
 આદરાન. આતશાન. કેશાન ખેહિ
 વરહરામ. ઈહિજદાશર અવાદાદ.

કાહાનેશાશત-ધશતેદ અંદ અશ-
 તમ. અ હુધઆરે આતશે વરેહે
 રામ અશતમ. અ હુધઆરે કંગદેજ
 પ્રશુતન વ યુમી અશતમ. અ
 હુધઆરે વરે ગેતી. અરોધઅ. રે
 બીના અશતમ. અ હુધઆરે અન
 દર માહાપુર માહા વીશપતદ
 અશતમ. અ હુધઆરે પ્રોવહર.
 જરથોશત શપનતમાન અશતમ.
 અ હુધઆરે નોશદ નવદ નવ
 હુજારે રવાન પ્રરહર અશવાન
 આશતાન બીહાન અશતમ. શુજ
 અશતમ. હરોજ અશતમ. જાદુધ
 આન અશતમ. હમા ગનામીનો

દીવાન પરીઆન બસતમ. બ
 હુધઆરે અરદીબેહિસ્ત અમશા
 શપંદ બસતમ. બ હુધઆરે હુધ
 તોરંગ શતારે બનામે વનંનત
 શતારે દાદ દરવાશાશ્ચ શરૂન શેખ
 નદ શરૂદુન કે બસતે બાદ અજ
 તન (શલાન બીન શલાન) કેશ-
 તાદ અરો હદ બનદ. બનામે
 ઇઅઝેદ બનામે દોદ શરૂદુન
 ઇયથા અહીવેરીઓ (૨). ઇયશ-
 નેમચ. વહેમેમચ. ઊજશચ. જવ
 રેચ. આશરીનામે. અશહે વહેશ
 તહે. શરીશતહે. હરીઅમનુ હશી
 હહે. સીરહે. મજદદાતીહે. શુકી

આહા. વાંધોધઆહ વાંધોધ
દોધરીઆહ. મજદદદાલીહ. અશુ
નીઆહ. અરોમ વોહી (૧.)

આહમાઈ રસચ. હંજઘરમ.
જશેમી. અરોમ વોહી (૧.)

ફીફફઆહ ખરોહઅ વીનહ
વેહેદીન માજદીઅશનાન ખેરેશાહ
અરોમ વોહી (૧.)

(આખું પઢે.)

રોજ (ફલાન) માહા (ફલાન)
ગાહ (ફલાન) અફશુને વાને
અરદીખેહસ્ત પજરફતહ આહાર
મજદ વ અમેશાશપંદાનઆહ
હુધઆરે વેહાન રસાહ અરોમે

(૧૭)

અશેમ વોહી (૧.)

ખશનોથર અહુરહે મજદા
હા અશેમ વોહી (૧.)

આએ દુવા હરેક આદમીને ખરાખ
નજરથી દુર રાખવાની છે. તે હરેક
વખતે પઢે.

ઈન દોઆ બજાહાતે ગોખાર
અશમ આદહા બાઈદ ખાનદન.
દાનોથરે અહુરહે મજદાઆ
અશેમ વોહી (૧.)

બનામે ઇયઝદે. બદાઆમંન્દે.
બદાઈઅનગર. મેહરખાન. મશ
વ વેહે. વ શ્રીફનબરખાદ. મીનો

અરહીખેહૈસ્ત ખોલંદ વ આદર.
 વ શરૂશ. વરજ વરહેરામ ધયજદ
 અરો વરજાવંદ હમાવંદ શ્રીરૂજ
 ગર. ખશનુથરે અહુરહે મજદાઓ
 અરોમ વોહી (૩)

ફરવરાને મજદીયસનો (જે
 ગેહ હાય તે પઢે.) ફરસસતઈહય
 અશહે વહેશતહે. શરેશતહે. હરી
 અમનું. હરીહહે. શીરઓ. મજદ
 દાતહે. શુકીઆહી. વંધુધઆહા.
 વોહરૂ. દાધથરીઆહ. મજદદાતીહ.
 અરોનીઆહા. ખશનુથર. ઈઅશ
 નાઓચ વહુમાઓચ. ખશનુથરા
 હય. ફરશશતઈહય ઈઅથા અહુ

વેરીહિ જુતા. ફરામી મરીતી.
 અથારતુશ. અશાદચીદ. હુઅફરા
 અશવ વીદવાહુ મરૂતી. કેશગીર.
 ખેશગીર. ખેરફત. અનાનહે. અખર
 અજ આશમાન ખેરફત. ગાખારો
 ખાદો. અજ શરો અશમ. (ફલાન
 ખીન ફલાન) પનામે ઇયઝદ. ખે
 ફરમાન ઇયઝદ—ખનામે નીકે
 ફરેદુન (૩ વાર પઠે) ઇઆજખાર
 ઇઆસતાર—ઇઆશદ. રાહુ અમા
 નત. ખી ગમતોફુની. ખરખલેહ.
 ગમખહે. દેલશ ખરદાર. ખહહે
 જુરીકે. દર ઝુમખતે અરશતો
 મીતાખદ. ગાખારો ખાદો અજ

શરો અશતી. (ફલાન બીન ફલાન)
 બે રવે તુરે અશતી મીતલ બત.
 બેદુ બેદેહે કે દર પીશે. તો
 આશાનશ. અનુન કે આબ અબ
 બ અબ બુઈ બેરવદ અ બરૂન
 ગાબાર બાદ. અબ શરો અશમ
 (ફલાન બીન ફલાન) બેરવ પનામે
 ઇયઝદ બનામે નીકે ફરેદુન
 (૩ વાર પઠે.)

આ બલા. વજીવજીલા. બર
 દીદે ચીલરજદ બાઈએતો દર
 પુસતે બરે ગરશ. બીઆબોન
 લોત મીગરદદ. બ દુહો દેમાબંદ
 બંશરઈ અશમહા વા બુત કે

વાથરે બુદ્ધ *પનામે ઇચ્છાજંદ. બ
 પ્રમાને ઈયજંદ. પનામે નીકે
 પ્રેદુન. (૩ વાર પઠે.)

*આદ આમદ—શર બશર-
 દરદે હાશર--બાદેન આમદ-શર
 બશર રાબજ બનદાન શુદ. શર
 બશર દરદે હા શર બશર બેરવ.
 શરદ બાદ બેરવ. શુ શ્રીદબાદ
 બેરવ. મુશોલાબાદ બેરવ. કુરબાદ
 બેરવ. પલીદ બાદ બેરવ. શાબબાદ
 બેરવ. ને શ્રીશ બાદ બેરવ. શીહા
 બાદ. બેરવ. હજતાદો. દો. રગ બાદ
 બેરવ. (* આદ આમદથી ૩ વાર
 પઠે.)

બાદ ખાડેન. બાદ રવાન.
 જહુરા રવાન. પરીવાન મ કુન
 શરદે. કમ બાદ. અગર અજ અપ
 દર આમદી અજ રાસ્ત ખેરવ.
 અગર અજ રાસ્ત દર આમદી.
 અજ અપ ખેરવ. બીશ અજીન
 ગાજીનદ મ કોન અફશુને શાહે
 ફરેદુન. શુદ મંદી દારદ. ચુન
 આખ ખેહે નીશન ગુન. ચુન
 નાન ખેહે ગુશને ગુન. ચુન કાહા
 ખે ગેલ. ગેલ ખેદીવાર. ચુન કુદક
 બ પેશતાન માદર. ચુન રૂઘ બ
 અમન. ગુલેશતાન. બશતમ. શીહા
 અશમ બશતમ. શુશીદ અશમ

બસતમ. શુરબ ચસમ બસતમ.
 શબજ ચસમ બસતમ. કુજેહ
 ચસમ બસતમ. જનન ચસમ
 બસતમ. મરદાન ચસમે બસતમ.
 જખમ જરે બસતમ. ચસમે
 જખમ અજ તનો જાન. (ફલાન
 ખીન ફલાન) * * પનામે ધયઝહ
 બ ફરમાને ધયઝહ બનામે ની કે
 ફરીદુન * * (૩ વાર પઢે.) * *

બનામે ખોદાએ તાઆલુ
 ઉન ચસમ જખમ બે આબ બે
 શતર. કુકુબશપનંદ શબજ શોજનદ
 શબજ શોજનદ બ સતાર કહુહ
 બ કુહ દરોહદત ખીઆખાન

દરરીગ બીશેમાર. ગુજાર કહુ દર
 આમદ ને હાન ખાર ને હાન
 દાર અબરો વાપર તીર પોલાદ
 ગોશ્તમ. ફરી મતા બંનેદમાદ. કે
 જુશ્ત તો કુબા અશત બે કુહરાહ
 અશ્તાદ ઊનદાદનીકેશાન કુવાહા
 દર માજદ શાન જુઈઅજદ. મર
 દેમા બે શનીદ ફારો સતારવા
 બામેશ બરીદ કુઈઅશઅજનદ.
 અજ પનાહા રાસ્ત અશ્શુને મન
 ન કોદામ જમ કરદ. અમ કાઉશ
 કરદ. ફરેદુન ગાવ. દાઈઅ કરદ
 ગુશ હલકે મોરવારીદ. મન અજ
 ઊખરીદમ. ગોશ્તમ. અયાદ બેરવ.

બળધર્યે મકાન. આજ ખોદાએ
 ખુદ ખેતરશ. અગર નરવી બળધર્યે
 ખુદ મળજીન ગુનાહા કારખાશ.
 દરપીશે ખોદાએ ખુદ. ચેવાહ
 ખુદ. કેવા ખુદ. કે વાથરે ખુદ*
 * બનામે ઈઅજદ. બ કરમાને
 ઈઅજદ બનામે ની કે કરીદુન.
 ** (અહીંથી ૩ વાર પઠે.)

અકશુને મા ચુન માઈર શુર
 કુખતરાન. બર પનીર બનદાન
 ચુન માઈઅ. બર અજા બર શુરખ
 બાદ બેરવ. શુક્રીદ બાદ બેરવ. કુર
 બાદ બેરવ. પલાશત બાદ બેરવ.
 હજતાદ દા. ઈસિત. અજસર તા પા

એઆશ. તાખેગ રહનશ. તાખે
 કદશ. તાખે રૂઘઆશ તાખે પુશતશ.
 તાખે કમરશ તાખે હુશત અજ
 જાઘઆશ ખેરવ. કે ધનજા જાએ
 તોજીશત. અજતન જાન (જ્ઞાન
 ખીન જ્ઞાન). અગર નરવી
 બાજાએ ખુદ મજલુન ગુનાહકાર
 બાશ. દર પીશે ખાદાએ ખુદ
 વાખુદ કે વાથરે ખુદ * * બાનામે
 ઈઅજદ બા ફરમાને ઇઅજદ
 બાનામે દોઢે ફરેદુન. બે ફરમાને
 ઇઅજદ બાનામે નીકે ફરેદુન.
 * * (૩ વાર પઢે.) કેશખશી દર
 આમદ રૂઘ આશ શુરખ. મુઆશ

શુરખ. લખશ શુરખ. દન દાનશ
 શુરખ. કખાઅશ શુરખ. અશપશ
 શુરખ. નીનશ શુરખ. ગોશ્તમ
 મરા અનીન મર શુરખ. શુરખ
 ખર શુરખી. ગોશ્ત શુરખ બાદમ.
 શુક્રીદ બાદમ. ગોરગ બાદમ. શુર
 બાદમ. પલંગ બાદમ. બાદપુદ
 દર તને મરદામ કુનમ. ગુશતશ
 ખોરમ. ઊશત ખાનશ બાશમ.
 ગોશ્તમ અએબાદ ખેરદ. બાજાએ
 ખુદ. ખેતરશ અજ ખુદાએ ખુદ.
 અગર નરળ બાજાએ ખુદ
 મજલુન ગુનાહ કારખાશી. દર
 પીશે ખોદાએ ખુદ. બાખુદકે વાથરે

યુદ્ધ ** બનામે ઇચ્છાજદ બનામે
 નીકે કરેદુન* (આહીં થી ઉવાર પહે)*
 કરાહા કરાહા કરાવીસપા બનેસપા
 કરાજા કરાજા કરાવીસપા બનેસપા
 શીહા બાસતમ. રુજ બાસતમ
 દરેજ બાસતમ. હુમાબદ પરી
 બાસતમ. નજરે જરે જમીન
 બાસતમ. આને બાલઈ જમીન
 બાસતમ. ડીન માદરે જાવીદગાન
 કેજાદ નજાદ દીવાર હુનાશાર
 તના યુન આમદન આદ પચ્ચે
 આહરમજદ પશપે આદર બીશ
 જનપાદ અજતનોબાન. (ફલાન
 બીન ફલાન) કે અશપે શાહદ

બાનહ બનામે ઇઅબહ બશરમાને
 ઇઅબહ બનામે હોદે શરફુન***
 (અહીંથી ૩ વાર પઠે.)***

ફરા હાથી સાત (૭) વાર પઠવું.

ઇન આશુન હુશતબાર
 ગુરીન ફરાહા બશતમ શારખ બાહ
 બશતમ શુશીદ બાહ બશતમ શરહ
 બાહ બશતમ ગરમ બાહ. બશતમ
 પલશત બાહ. બશતમ પલાહ
 બાહ બશતમ ગુમ બાહ બશતમ
 નજર બાહ બશતમ ખરા બાહ
 બશતમ ખુકબાહ બશતમ માશુ
 લાબાહ બશતમ ને હુશત બાહ
 બશતમ મર હરીગ બાહ બશતમ

શેહુમ બાદ બશતમ શુરાબાદ
 બશતમ દહાબાદ બશતમ
 માદર બાદ બશતમ શીહા બાદ
 બશતમ હુમાદર દારનજ અજ
 તનો બાન (ફલાન બીન ફલાન)
 કેશપે શાહુદ બંજદ *** બનામે
 ઈઅબદ બેફરમાને ઈઅબદ
 બનામે હાદે ફરેદુલ *** (અહીંથી
 ૩ વાર પઢે.)

ઈઅથા અહીં વેરીઆ (૨)
 ઈઅસનેમચ વહમેમચ ઊનસચા
 જવેરચ આફરીનામે અશહે
 વહેશતહે સરીશતહે હરીઅમનુ
 હશીહહે સીરહે મજદ હાતહે

શુક્રીઆહ વંધોઈઆહ વોઆહ
 દોહથરી આહ મજદ દાતીઆહ
 અશોની આહ અશેમ વોહી
 (૧)આહમાહ રીસચ. હંજધરેમ.
 જસેમી. શ્રીફળબાદ. ખેરસાદ.
 રોજ (ફલાન) માહે (ફલાન)
 ગહે (ફલાન) બખશનુ દીહ
 વાજે અરદીખેહશત અફશુને
 શાહે ફરેદુન અજ તનો જાન
 (ફલાન ખીન ફલાન) ખેરસાદ
 હોરમજદો અમશાશ ફંદાન
 બાદ અઈઆરેહ વેહાંન રસાદ
 અશોનેઅશેમવોહી૧. બશનુથર
 અહુર મજદાહાઅશેમવોહી(૧).

